

nu Kjøbenhavns Kommune saaledes kan borttage Pladsen uden at erstatte dem af en endogsaa meget betydelig Værdi, og den høitærede Minister kan give Approbation eller hans Forgjængere — han maa vel selv have givet Approbation i det Mindste til det, der er foregaaet i 1875, dersom der overhovedet er givet nogen; det er jo et Forhold, som er meget uklart — saa mener jeg, at det just ikke er paa Tide at bevilge 25,000 Kr. til en Kirke paa Østerbro. Deri kan jeg være enig med den ærede Ordfører, at kan Kjøbenhavns Kommune som Kommune overhoved bidrage til Kirkerne, er 40,000 Kr. her i dette Niemed et meget lille Bidrag, særlig naar der ses her til, hvad jeg nu har oplyst om, hvorledes der er skattet og valtet med den vedkommende Kirkes Eiendom. Kan Kjøbenhavns Kommune overhoved bidrage, er dette for lidt. Men jeg har med den ærede Ordfører en Tvivl om en stor Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at Kommunen paalægger Folk, der ikke høre til Folkekirken, Bidrag i saa Henseende. Det er altsaa mine Grunde til, at jeg har været med til at foreslaa, at de 25,000 Kr. skulle udgaa. Forresten anerkjender jeg, som sagt, baade de Mænds Tver, der have taget denne Sag i deres Haand, og ogsaa de Offre, som den vedkommende Befolkning i de paagjældende ingenlunde rige Distrikter har bragt; men de Kjøbenhavnske Kirkeforhold i det Hele, deres Bestyrelse og særlig den høitagede og nuværende Kirke- og Undervisningsministers Forhold hertil gjør, at jeg nu ikke kan være med til at bevilge de 25,000 Kr. Dette Forhold maa foreligge ganske anderledes oplyst, og der maa ogsaa i saa Henseende have en noget anden Styrelse. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 37 om at give 20,000 Kr. til en Præstegaard i Sønderomme, vil det jo ses, at der er ingen af Udvalgets Medlemmer med dertil. Naar jeg ikke er med, er det ikke, fordi jeg ikke der erkjender, at der er Trang tilstede, og at jeg for min Part rimeligvis i Fremtiden vil komme til at kunne være med til at give en Bevilling dertil. Man kunde maaske nok, som den ærede Ordfører igaar opholdt sig ikke saa kort ved, mene, at Sønderomme allerede har faaet en ganske klæffelig Understøttelse, men jeg skal dog bemærke, at Sønderomme er det største Pastorat i Danmark, der har et Flaadeindhold af hvede 3 Kvadratmil. Det er tillige vel en af de fattigste Egne, og endelig har Sønderomme selv i Forveien efter Omstændighederne bidraget ikke saa ganske lidt til de opførte Kirker, nemlig, om jeg hukker ret, var Dovslaget 30,000 Kr. til 2 Kapeller, hvoraf Menigheden eller de omliggende Menigheder gaae mindst 10,000 Kr. Der blev altsaa tilbage, som ifjor af Statskassen bevilget, 20,000 Kr. Desuden bevilgede vi 2,000 Kr. til en Præst, men det maa dog indrømmes, at en Præst ude paa denne Egn, lønnet med 2,000 Kr., neppe kan faas, i alt Fald bliver han der sikkert ikke længe, da det er

betjendt nok, at Sønderomme hører til en af de mest øde Egne i Landet. Naar den ærede Ordfører igaar bemærkede, at Præsten jo kunde gaa, kan behøvede ikke at høre, altsaa behøvede han ingen Præstegaard, har jeg allerede dertil bemærket, for det Første at det er meget tvivlsomt, om man faar en Præst for 2,000 Kr. ude i denne Egn og dernæst tror jeg dog, at Udstrækningen derude er saa stor, at det vil blive noget vanskeligt, naar Præsten skal gaa, og den ærede Ordfører, der dog er saa vel kjendt paa disse Egne, maa jo vide, at de fleste af Beboerne jo ikke selv ere hørende eller ogsaa ere hørende med Stude, og det kunde være, at det kunde blive en lovlig langsom Befordring. Naar jeg altsaa ikke i Aar har været med til at indstille denne Bevilling til Vedtagelse, ligger det ikke i, at jeg ikke erkjender dens Nødvendighed, men det vil jo ses af Bilagene, at Kirken først bliver færdig til August næste Aar. Vi have altsaa i Tide givet Bevillingen til Kirken, de fleste Penge ville først blive brugte i det kommende Finantsaar, følgerlig mener jeg, at man kan tøve med at give Bevillingen til Præstegaarden; der er intet Farefuldt ved, at den ikke faas i Aar, og endelig er det vel ikke umuligt, at denne fattige Menighed ogsaa viser sin Nædebonhed til at hjælpe paa sine egne Sager ved f. Ex. at give Løb til Præstegaarden eller en mindre Sum Penge, alt efter Omstændighederne, og naar dette er sket, haaber jeg, at man ogsaa herfra vil støtte dem i det, de anse for nødvendigt. Jeg tvivler ikke om, at denne Menighed, der har været meget ivrig og meget opoffrende for at faae Kirke og Præst, ogsaa fremdeles vil vise sin Nædebonhed, og endelig kunde det maaske være, at man kunde faae hele Kirkeveesenet ordnet i en nær Fremtid, og kunde det ske, er det sikkert nok, at der ikke vilde komme til at savnes Midler til dette, uden at man hvert Dieblit behøver at gribe til Statskassen. Jeg slutter altsaa mine Bemærkninger om dette med at gjentage, at, naar jeg stemmer mod dette Forslag nu, er det ingenlunde dermed givet, at jeg ikke under en anden Form, dersaavidt jeg skulde vedblive at have Plads her, kunde komme til at stemme for en Bevilling til Præstegaarden ad Aare eller i Fremtiden. — Endnu skal jeg kun tilføje et Par Bemærkninger om Vædringsforslaget Nr. 4 af Finantsudvalgets ærede Formand, gaaende ud paa, at man skal give 25,000 Kr. til en Kunststudstilling ved Verdensudstillingen i Paris. Jeg kan ikke andet end anbefale dette Forslag. Naar jeg og vel flere af Udvalgets ærede Medlemmer ikke ere med til at stille det, ligger det ikke i, at vi ere imod det, men i, at det er fremkommet paa et noget sent Standpunkt. Naar jeg derfor er med til paa selve Hovedændringsforslagslisten under Nr. 74 at foreslaa Bevillingen af 50,000 Kr. ubstemt, er det, fordi det andet Forslag om Bevillingen af 25,000 Kr. ikke dengang var fremkommet. Da vi have været Deltagende i de